

[N. Chr. Christensen.]

Jeg tror, at de Bekymringer, det ærede Medlem Hr. Strøm gav Udtryk for med Hensyn til Smørret, kunde været udeladt her. Det kommer ikke vore trængende Medborgere til Skade, at denne Nedsættelse finder Sted, idet Ministeren samtidig foreslaar Pengene anvendt til en Forhøjelse af Tilskuddet til Oksekød, en Foranstaltning, der formentlig vil vække Tilslutning hos dem, der nyder godt af denne Lovgivning.

Med dette Lovforslags Vedtagelse er der i alt stillet 50 Mill. Kr. til Raadighed til de nævnte Tilskud fordelt over Finansaaret 1945—46, og deraf de 31 Mill. Kr. nu her i Vinterhalvaaret. Det er en ikke ringe Hjælp, som ogsaa paa dette Omraade er Udtryk for, at der paa Rigsdagen og hos det nuværende Regeringsparti, der har Ansvaret for Forslagets Forelæggelse, er en dyb Forstaaelse af, at Samfundet har Pligt til at hjælpe dem, hvis Stilling under denne Krig og ogsaa i Efterkrigstidsaarene er blevet socialt forskudt. I denne Hjælpsomhed ligger dog ikke nogen særlig Begejstring hverken for denne Form for Hjælp eller for den Maade, den praktiseres paa. Hele dette Kortsystem giver et stort Arbejde baade til Administrationen ude i Kommunerne og til de handlende, som modtager denne Form for Betaling. Dertil kommer, at det ikke kan være tilfredsstillende for et Samfund, at Forholdene er saa skæve, at de økonomiske Forhold maa rettes ud for visse Medborgere gennem Tilskud, medens andre Mellemlag i Samfundet, som ligger i Nærheden af Grænsen, og som ikke kan opnaa denne Hjælp, i Stedet skal yde hertil.

Herved er der dog for Tiden ikke noget at gøre, og med den Udvikling, vi lever under i det samfundsekonomiske Liv, skal man vist heller ikke gøre sig Forhaabninger om en snarlig Bedring. Derimod maa man have Lov til at gaa ud fra, at den Rationalisering, som der blev talt saa meget om, da denne Sag sidst var til Behandling i det høje Ting, maa kunne gennemføres, naar vi gaar ind i næste Finansaar, det vil sige naar dette Spørgsmaal om 3 Maaneder igen bliver aktuelt. Det er jo ingen Hemmelighed, at der hersker almindelig Utilfredshed med den nuværende Form for Rabatkortordning, som i nogen Grad overlader til Kommunal-

bestyrelsens Skøn at forvalte Ordningen. Man har ønsket den nuværende Form afløst af faste Regler, og der har ogsaa været talt om, at Modtagerne af disse Kort selv burde forvalte Pengene, saaledes at de fik en ren Pengehjælp i Stedet for at bruge Rabatkortsystemet. En saadan Ordning vilde i hvert Tilfælde forenkle Administrationen og vilde ogsaa være en Lettelse for de handlende, som er ved at drukne i Mærker og Kort. Naturligvis vil man kunne paapege, at der kan opstaa Misbrug, at Pengene ikke anvendes til det, de skal. Men Misbrug kan ogsaa finde Sted med Kort; Barnepige kan vi jo alligevel ikke være for den store Kreds af Borgere, der kommer ind under denne Ordning.

Naar Rationaliseringen ikke allerede er foreslaaet ved dette Forslags Forelæggelse, saa at det høje Ting kunde tage Hensyn hertil, skyldes det, at Valget for en Tid satte Rigsdagsarbejdet i Staa, og at den nuværende højtærede Arbejds- og Socialminister først for nylig fik Betænkningen fra det Udvalg, der har været nedsat om denne Sag. Denne sikkert interessante Betænkning maa Ministeren have Tid til at bearbejde, saaledes at der kan komme et Lovforslag ud deraf. Nogen større Skade sker der vel heller ikke ved, at den nugældende Ordning følger Finansaaret. Men naar det nye Finansaars Problemer skal behandles, venter vi, at den afgivne Betænkning bliver omsat i et Rationaliseringsforslag med Hensyntagen til hele Beskæftigelsen, Lønhojden og Prishøjden, hvoraf maaske ogsaa Fordelingsgrundlaget vil afhænge.

Det ærede Medlem Hr. Strøm nævnte i denne Sags Forbindelse Tekstilvarerne og den Kort- og Rabatordning, der her har været paatænkt. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at den tidligere Arbejds- og Socialminister havde haft Tanker om, hvorledes denne Rabatordning skulde udformes. Jeg gaar ud fra, at det ikke er det ærede Medlem ubekendt, at denne Sag ikke sorterer under den nuværende højtærede Arbejds- og Socialminister, men derimod under den højtærede Handelsminister, og at den har været til Behandling eller vil komme til Behandling i Finansudvalget. Jeg synes, vi kunde afvente, hvilket Resultat man vil komme til ved denne Forhandling. Der er ingen Tvivl om, at der paa dette Om-